RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

nr. 214.327 van 30 juni 2011
in de zaak A. 192.432/X-14.167.

In zake : 1. Pierre TAVENIER
2. Suzanne TUERLINCKX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Natalie Bertels
kantoor houdend te 2800 MECHELEN
Brusselsesteenweg 415
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de stad LIER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Peter Luypaers en Hans-Kristof Carême
kantoor houdend te 3001 HEVERLEE
Industrieweg 4/1
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij :

Tim CORNELIS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Kris Lens
kantoor houdend te 2800 MECHELEN
Grote Nieuwedijkstraat 417
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 4 mei 2009, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van 17 februari 2009 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Lier houdende afgifte aan Tim Cornelis van de stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een grondkeermuur met het oog op het ophogen van een tuin achter een nieuw gebouwde woning op een perceel gelegen te Lier, Elzenlaan, kadastraal bekend sectie F, nr. 117/b4.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 7 september 2009. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur An Van den broeck heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen en de verwerende partij hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 februari 2011.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Laura Valgaeren, die loco advocaat Natalie Bertels verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Hans-Kristof Carême, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Philip Porters, die loco advocaat Kris Lens verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur An Van den broeck heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 7 augustus 2006 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Lier de tussenkomende partij en zijn echtgenote de stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een driegevelwoning en een garage op een perceel gelegen te Lier, Elzenlaan 111, kadastraal bekend sectie F, nr. 117/b4. De aanvraag voorzag tevens in de ophoging van het perceel over een diepte van 45 meter over de volledige perceelbreedte. De plannen werden door de aanpalende eigenaars, zijnde de verzoekende partijen, voor akkoord ondertekend. De aangevraagde ophoging wordt niet toegestaan: langs de rechterperceelgrens kan aangesloten worden aan het profiel van het aanpalende terrein tot achter de op te richten garage. Achter het terras moet met een zachte talud en/of trappen worden overgegaan naar het bestaande maaiveld. De tuin, dit wil zeggen het niet verharde gedeelte zoals aangeduid op het inplantingsplan van de aanvraag, dient het huidige niveau te behouden.

4. Volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976 vastgestelde gewestplan Mechelen is het perceel gelegen in woongebied. Het is niet gelegen binnen het gebied van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, of van een vergunde verkaveling.

5. Op 23 december 2008 (datum van het ontvangstbewijs) vraagt de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning aan voor “het bouwen van een grondkeermuur met het oog op de ophoging van een tuin achter een nieuw gebouwde woning” op het voormelde perceel. Het bij de aanvraag horende plan voorziet in de ophoging van het achter het terras gelegen gedeelte van het perceel en het bouwen langs de perceelgrens met het eigendom van de verzoekende partijen van een grondkeermuur in geprefabriceerde elementen van gewapend beton. Het plan voorziet verder in draineerbuizen in grintkorf langs het terras, langs de oprit naar de garage en parallel met de voornoemde grondkeermuur. Het plan vermeldt op het einde van de laatstbedoelde draineerbuis “drainering tot in sterfgracht”.

6. Van 6 januari 2009 tot 5 februari 2009 wordt een openbaar onderzoek georganiseerd. Er worden geen bezwaarschriften ingediend.

7. Op 17 februari 2009 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Lier de gevraagde vergunning. Dit is het bestreden besluit, waarin onder meer het volgende wordt gesteld:

> "OMSCHRIJVING VAN DE AANVRAAG
> De stedenbouwkundige aanvraag voorziet het bouwen van een grondkeermuur tegen (niet op) de linkse perceelsgrens met het oog op de ophoging van de tuin. De keermuur wordt uitgevoerd in geprefabriceerde L-vormige grondwerende elementen van gewapend beton. Over een lengte van 24m, vanaf de achterkant van de gemetste scheimuur, heeft de keerwand een hoogte van 34cm boven het trottoirniveau. Erachter, over een lengte van 4m komen lichtere keerwandjes die trapsgewijs lager zitten.
> In de tuin worden draineerbuizen geplaatst in grintkorf, welke afwateren naar een sterfgracht achteraan. Het terrein wordt opgehoogd gelijk met het trottoirniveau en daalt vanaf de 24m glooiend af, tot het bestaande terreinprofiel op 1 m onder trottoirniveau.
> Achter de woning wordt een terras aangelegd, en links van de garage een pad van 1.50m breed.
> (…)
> 3. Stedenbouwkundige verordeningen
> 3.1. Gewestelijke stedenbouwkundige verordening
> Het besluit van de Vlaamse regering van 1 oktober 2004 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratie-voorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater is van toepassing.
> De aanvraag voorziet het aanleggen van verharde grondoppervlakken waarvan de referentieoppervlakte kleiner is dan 200 m².
> De voorgelegde aanvraag is vrijgesteld van de toepassing van de gewestelijke stedenbouwkundige verordening.
> (…)
> 5. Andere voor de aanvraag relevante wetgeving
> 5.1. Decreet Integraal Waterbeleid (DIWB)
> Artikel 8 § 1 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het algemeen waterbeleid legt in hoofdstuk III, afdeling I, bepaalde verplichtingen op, die de watertoets worden genoemd. Dit artikel bepaalt dat de overheid die over een vergunning, een plan of programma moet beslissen, er zorg voor draagt, door het weigeren van de vergunning of door goedkeuring te weigeren aan het plan of programma dan wel door het opleggen van gepaste voorwaarden of aanpassingen aan het plan of programma, dat geen schadelijk effect ontstaat of zoveel mogelijk wordt beperkt en, indien dit niet mogelijk is, dat het schadelijk effect wordt hersteld of, in de gevallen van de vermindering van de infiltratie van hemelwater of de vermindering van ruimte voor het watersysteem, gecompenseerd.

Volgens artikel 8 § 3 DIWB is de adviesaanvraag verplicht zolang er nog geen waterbeheersplannen goedgekeurd zijn en er twijfel bestaat over het al dan niet optreden van een schadelijk effect.
Het voorliggende project heeft geen enkele invloed op het watersysteem, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt. Er dienen dan ook geen voorwaarden of maatregelen te worden opgelegd. Het ontwerp is verenigbaar met de doelstellingen van artikel 5 DIWB.

(…)

DEEL 2: VERENIGBAARHEID MET DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

1. Watertoets

Het voorliggende project heeft geen enkele invloed op het watersysteem, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt. Er dienen dan ook geen voorwaarden of maatregelen te worden opgelegd. Het ontwerp is verenigbaar met de doelstellingen van artikel 5 DIWB.

2. Openbaar onderzoek

2.1. Proces-verbaal van sluiting

Tijdens de looptijd van het openbaar onderzoek werden geen bezwaren ingediend.

3. Verenigbaarheid met de goede plaatselijke ordening

Aangezien er moest voldaan worden aan de voorwaarde van het aansluiten met de profielen van de gebouwen en de omliggende tuinen (die) hoger en lager liggen is deze oplossing van ophoging met drainering aanvaardbaar.
Het voorgelegd ontwerp is in overeenstemming met de goede plaatselijke ordening.

4. Conclusie deel 2: verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening

De voorgelegde stedenbouwkundige aanvraag is verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening mits volgende voorwaarden na te leven".

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

8. In het verzoekschrift tot tussenkomst had de tussenkomende partij opgemerkt dat de verzoekende partijen geen gegevens verschaffen inzake de tijdigheid van het beroep, maar nadat de verzoekende partijen in de memorie van wederantwoord de gevraagde gegevens hebben verstrekt, stelt de tussenkomende partij in de memorie zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad van State. Ter terechtzitting bevestigt de tussenkomende partij ter zake geen exceptie te handhaven.

9. In de memorie van antwoord werpt de verwerende partij een exceptie van gebrek aan belang in hoofde van de verzoekende partijen op. Vooreerst hebben de verzoekende partijen de bouwaanvraag met de erbij horende plannen die heeft geleid tot de vergunning van 7 augustus 2006 (randnummer 3) en die betrekking had op dezelfde terreinophoging als deze die door het bestreden besluit wordt vergund, "voor akkoord" ondertekend. Bovendien hebben de verzoekende partijen tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd naar aanleiding van de aanvraag die tot het nemen van het bestreden besluit heeft geleid, geen bezwaarschrift ingediend (randnummer 6).

In de memorie sluit de tussenkomende partij zich aan bij deze exceptie van gebrek aan belang. Zij voegt er een uiteenzetting aan toe waaruit moet blijken dat het argument van de verzoekende partijen dat de gegevens vermeld in de aanvraag niet in overeenstemming zijn met de gegevens ter plaatse, onjuist is.

10. In de laatste memorie stelt de verwerende partij dat de verzoekende partijen zich "veeleer keren tegen de ophoging van het terrein" en stelt zij zich de vraag of de verzoekende partijen zich wel door de keermuur benadeeld voelen.

11. Het perceel van de verzoekende partijen paalt onmiddellijk aan het perceel van de tussenkomende partij. Daardoor alleen reeds doen zij in beginsel blijken van het rechtens vereiste belang.

12. In de in het randnummer 9 bedoelde exceptie wordt er aan voorbijgegaan dat de aanvraag die tot het nemen van het bestreden besluit heeft geleid voorziet in het bouwen van een grondkeermuur tegen de linkerperceelgrens, hetgeen niet voorzien was in de aanvraag die heeft geleid tot het verlenen van de vergunning van 7 augustus 2006. Alleen al omwille van het feit dat beide aanvragen op het voornoemde punt verschillen, kan uit het feit dat de verzoekende partijen de eerste aanvraag "voor akkoord" hebben ondertekend niet worden afgeleid dat zij geen belang hebben bij het voorliggende beroep. Hieraan wordt geen afbreuk door het in het randnummer 10 bedoelde argument

als zouden de verzoekende partijen zich veeleer benadeeld voelen door de ophoging van het bouwperceel dan door het bouwen van de grondkeermuur, temeer daar het de verwerende partij niet toekomt te bepalen welke elementen van het bestreden besluit voor de verzoekende partijen nadelig zijn.

Ook het loutere feit dat de verzoekende partijen geen bezwaarschrift hebben ingediend naar aanleiding van het openbaar onderzoek, is niet van die aard hen het vereiste belang bij het voorliggende beroep te ontnemen.

In zoverre de tussenkomende partij ingaat op de stelling van de verzoekende partijen dat de gegevens vermeld in de aanvraag niet in overeenstemming zijn met de gegevens ter plaatse, dient te worden vastgesteld dat deze discussie los staat van de vraag naar het belang van de verzoekende partijen en derhalve niet dienend is bij de beoordeling van dit belang.

De excepties worden verworpen.

V. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Standpunt van de partijen

13. In het eerste middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 8, § 3 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid (hierna: DIWB) en van artikel 3, § 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 20 juli 2006 tot vaststelling van nadere regels voor de toepassing van de watertoets, tot aanwijzing van de adviesinstantie en tot vaststelling van nadere regels voor de adviesprocedure bij de watertoets, vermeld in artikel 8 van het DIWB (hierna: het watertoetsbesluit).

De verzoekende partijen lichten het middel als volgt toe:

> "Art. 3 §2, 17° van het Decreet dd. 18.07.2003 bepaalt: 'Voor de toepassing op dit decreet moet worden verstaan onder
> 17° schadelijk effect: ieder betekenisvol nadelig effect op het milieu dat voortvloeit uit een verandering van de toestand van watersystemen of bestanddelen ervan die wordt teweeggebracht door een menselijke activiteit; die effecten omvatten mede effecten op de gezondheid van de mens en de veiligheid van de vergunde of vergund geachte woningen en

bedrijfsgebouwen, gelegen buiten overstromingsgebieden, op het duurzaam gebruik van water door de mens, op de fauna, de flora, de bodem, de lucht, het water, het klimaat, het landschap en het onroerend erfgoed, alsmede de samenhang tussen een of meer van deze elementen;

Art. 3 §1 1ste alinea van het Besluit van de Vlaamse Regering dd. 20.07.2006 bepaalt dat met behoud van toepassing van de andere reglementaire bepalingen die ter zake van toepassing zijn, (…) de watertoets omtrent een vergunningsaanvraag die betrekking heeft op een of meer van de hierna vermelde ingrepen (wordt) uitgevoerd aan de hand van de hierna opgesomde beoordelingsschema's

Art. 3 §1, 2de alinea van het Besluit van de Vlaamse Regering dd. 20.07.2006 tot vaststelling van nadere regels voor de toepassing van de watertoets stelt 'Voorafgaand aan het onderzoek middels deze beoordelingsschema's zal de vergunningverlenende overheid nagaan of er sprake kan zijn van een schadelijk effect zoals bedoeld in art. 3 §2, 17° van het decreet.

Beoordelingsschema's

..

..

3° als de vergunningsaanvraag betrekking heeft op een reliëfwijziging, volgens het beoordelingsschema, vastgesteld in bijlage III

Aangezien ten onrechte en zonder enige motivering in de vergunning wordt gesteld dat het 'voorliggende project geen enkele invloed heeft op het watersysteem zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt.'

Dat vooreerst geen enkele studie voorhanden is waaruit blijkt dat het voorliggend project geen enkele invloed heeft op het watersysteem en ten tweede een beoordeling in alle redelijkheid niet kan worden beschouwd als juist en gemotiveerd.

Dat er wel degelijk sprake is van een nadelig schadelijk effect op het milieu en de omgeving.

Dat er in deze sprake is van een reliëfwijziging (ophoging, uitdieping, uitgraving of uitvulling) met een nadelig en schadelijk effect op het milieu en de omgeving en dienvolgens het in bijlage III van het Besluit van de Vlaamse Regering dd. 20.07.2006 opgenomen beoordelingsschema moest worden doorlopen om in voorkomend geval advies te vragen aan de desbetreffende bevoegde adviesinstantie.

Dat voornoemd advies niet werd gevraagd".

14. In de memorie van antwoord stelt de verwerende partij dat in de mate waarin de verzoekende partijen beweren dat er wel degelijk sprake zal zijn van een nadelig effect op het leefmilieu en de omgeving, het middel te verwerpen is wegens onduidelijkheid (exceptio obscuri libelli), aangezien zij dit zogenaamde nadelig schadelijk effect niet benoemen.

De verwerende partij citeert de overwegingen met betrekking tot de waterproblematiek van het bestreden besluit en concludeert dat het middel ongegrond is.

15. In het verzoekschrift tot tussenkomst wijst de tussenkomende partij er op dat de verzoekende partijen artikel 3 van het watertoetsbesluit onvolledig citeren.

Volgens de tussenkomende partij blijkt uit de motivering van het bestreden besluit dat er in de onderhavige zaak geen schadelijk effect zal zijn en dat desbetreffend geen twijfel bestaat. Derhalve is conform de geldende bepalingen het advies positief en is er geen verdere verplichting tot het doorlopen van de beoordelingsschema's, noch tot het vragen van advies.

16. In de memorie van wederantwoord dupliceren de verzoekende partijen dat in het bestreden besluit ten onrechte en zonder enige motivering wordt gesteld dat het "voorliggende project (…) geen enkele invloed (heeft) op het watersysteem, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt".

De verzoekende partijen menen dat het feit dat de verwerende partij heeft nagelaten advies te vragen aan de adviesinstantie inzake de waterproblematiek mede veroorzaakt kan zijn door het feit dat de gegevens op de bouwaanvraag niet werden gecontroleerd, terwijl zij niet in overeenstemming zijn met de situatie ter plaatse: de aangegeven hoogtepeilen op de plannen zijn onjuist, er moest meer dan 250 m³ grond worden verplaatst en er ligt ter plaatse geen sterfgracht, zoals in de aanvraag nochtans wordt voorgehouden. Overigens is er geen gracht getekend op de plannen van de waterlopen van de verwerende partij.

Volgens de verzoekende partijen is er wel degelijk sprake van een schadelijk effect van de vergunningsaanvraag op het milieu en op de omgeving. Zij benadrukken dat zij dit nadelig effect wel degelijk benoemen:
- de voorgestelde drainage komt uit op het (in casu laagst gelegen) perceel van de buren, zijnde het perceel van de verzoekende partijen;

- de verhoging van het niveau ontneemt licht en zicht aan de verzoekende partijen.

De loutere verwijzing naar de regelgeving inzake de waterproblematiek met de stelling dat “in alle redelijkheid” kan worden aangenomen dat er geen schadelijk effect zal zijn, kan niet gelden als motivering.

17. De tussenkomende partij betoogt nog in de memorie dat de verzoekende partijen, door zonder meer te poneren dat er een nadelig schadelijk effect zou ontstaan, de beoordelingsbevoegdheid van de vergunningverlenende overheid miskennen. De formele motivering moet beoordeeld worden in het licht van alle gegevens van het administratief dossier. Indien de vergunningverlenende overheid op basis van het dossier en de plannen vaststelt dat het voorliggende project geen enkele invloed heeft op het watersysteem, volstaat dit om in redelijkheid aan te nemen dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt. Het is immers evident dat er niet meer water afvloeit naar het achterste deel van het bouwperceel dan voordien, nu er steeds een glooiing naar achteren is geweest. De oplossing met de drainering, zodat er geen water zijdelings afwatert, werd door de vergunningverlenende overheid aanvaardbaar bevonden. De drainagebuizen volgen het reliëf van het perceel dat afwatert naar achteren en derhalve volgt het water dezelfde richting als wanneer het in de grond dringt en naar achteren afvloeit. Het systeem is juist ontworpen teneinde enig nadelig effect te vermijden:
- betonnen keerwanden van 10 cm dik met speciale rubbers om waterdoorsijpeling te voorkomen;
- sterke waterdichte folie aan de binnenkant van de keerwanden die alle water terughoudt;
- drainagebuis voor de voet van de keerwand en een buis op de voet van de keerwand om het water af te voeren.

In se diende de toetsing van de formele motivering zelfs geen inhoudelijke toetsing in te houden.

De tussenkomende partij verzet zich tegen de bewering van de verzoekende partijen als zouden de gegevens vermeld in de bouwaanvraag niet in overeenstemming zijn met de situatie ter plaatse. Het zijn juist de verzoekende partijen die de situatie ter plaatse verkeerd voorstellen. Indien de juiste

parameters worden toegepast, kan enkel worden vastgesteld dat minder dan 250 m³ grond werd verplaatst. De sterfgracht/greppel maakt deel uit van de polders en wordt door de verwerende partij erkend, ook al loopt die over privaat domein.

Beoordeling

18. Artikel 8 DIWB luidt ten tijde van het nemen van het bestreden besluit onder meer als volgt:

> "§ 1. De overheid die moet beslissen over een vergunning (…) als vermeld in § 5, draagt er zorg voor, door het weigeren van de vergunning of door goedkeuring te weigeren aan het plan of programma dan wel door het opleggen van gepaste voorwaarden of aanpassingen aan het plan of programma, dat geen schadelijk effect ontstaat of zoveel mogelijk wordt beperkt en, indien dit niet mogelijk is, dat het schadelijk effect wordt hersteld of, in de gevallen van de vermindering van de infiltratie van hemelwater of de vermindering van ruimte voor het watersysteem, gecompenseerd.
>
> (…)
>
> § 3. De overheid die moet beslissen over een vergunningsaanvraag (…) kan advies vragen over het al dan niet optreden van een schadelijk effect en de op te leggen voorwaarden om dat effect te voorkomen, te beperken of, indien dit niet mogelijk is, te herstellen of te compenseren aan de door de Vlaamse regering aan te wijzen instantie. Die brengt een gemotiveerd advies uit binnen dertig kalenderdagen na ontvangst van het dossier. Wordt er al op basis van andere regelgeving advies gevraagd in de loop van de vergunningsprocedure, dan beschikt de door de Vlaamse regering aan te wijzen instantie over dezelfde termijn als de andere adviesverleners.
>
> Als er binnen die termijnen geen advies is verleend, mag aan de adviesvereiste worden voorbijgegaan.
>
> In de door de Vlaamse Regering vastgestelde gevallen moet de vergunningverlenende overheid (…) over het al dan niet optreden van een schadelijk effect en de op te leggen voorwaarden om dat effect te voorkomen, te beperken, te herstellen of te compenseren advies vragen aan de door de Vlaamse regering aangewezen instantie.
>
> De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen over de wijze waarop dit advies moet worden aangevraagd en over de integratie ervan in andere adviesprocedures.
>
> (…)
>
> § 5. De volgende vergunningen worden in ieder geval onderworpen aan de watertoets :
>
> 1° de stedenbouwkundige vergunning als vermeld in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening".

Artikel 3, § 2, 17° DIWB luidt ten tijde van het nemen van het bestreden besluit als volgt:

> "Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :
> (...)
> 17° schadelijk effect : ieder betekenisvol nadelig effect op het milieu dat voortvloeit uit een verandering van de toestand van watersystemen of bestanddelen ervan die wordt teweeggebracht door een menselijke activiteit; die effecten omvatten mede effecten op de gezondheid van de mens en de veiligheid van de vergunde of vergund geachte woningen en bedrijfsgebouwen, gelegen buiten overstromingsgebieden, op het duurzaam gebruik van water door de mens, op de fauna, de flora, de bodem, de lucht, het water, het klimaat, het landschap en het onroerend erfgoed, alsmede de samenhang tussen een of meer van deze elementen".

19. Het bestreden besluit bevat de volgende overwegingen met betrekking tot de waterproblematiek:

> "Volgens artikel 8 § 3 DIWB is de adviesaanvraag verplicht zolang er nog geen waterbeheersplannen goedgekeurd zijn en er twijfel bestaat over het al dan niet optreden van een schadelijk effect.
> Het voorliggende project heeft geen enkele invloed op het watersysteem, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt. Er dienen dan ook geen voorwaarden of maatregelen te worden opgelegd. Het ontwerp is verenigbaar met de doelstellingen van artikel 5 DIWB".

20. In het middel voeren de verzoekende partijen onder meer aan dat het oordeel dat "het voorliggende project (…) geen enkele invloed (heeft) op het watersysteem" niet kan worden beschouwd als zijnde juist en gemotiveerd.

Uit de in het randnummer 19 aangehaalde overwegingen blijkt dat dit oordeel determinerend was voor de door de verwerende partij uitgevoerde watertoets.

21. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidstoezicht vermag de Raad van State niet zijn beoordeling inzake de watertoets in de plaats te stellen van die van de bevoegde administratieve overheid. Hij is wel bevoegd na te gaan of de administratieve overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is

uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

22. De aanvraag waarover het bestreden besluit uitspraak doet betreft - zoals dit in het besluit zelf wordt uitgedrukt - de "ophoging met drainering" van een terrein. Daar de aangevraagde infrastructuur voor het afvoeren van water precies strekt tot het beïnvloeden van het watersysteem, blijkt dat de verwerende partij is uitgegaan van een onjuist feitelijk gegeven waar zij vaststelt dat "het voorliggende project (…) geen enkele invloed (heeft) op het watersysteem".

23. Het middelonderdeel waarin de verzoekende partijen aanvoeren dat er wel degelijk sprake zal zijn van een nadelig effect wordt niet onderzocht, zodat het overbodig is de door de verwerende partij ten aanzien van dat middelonderdeel aangevoerde "exceptio obscuri libelli" (randnummer 14) te onderzoeken.

24. Het middel is in de aangeven mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van 17 februari 2009 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Lier houdende afgifte aan Tim Cornelis van de stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een grondkeermuur met het oog op het ophogen van een tuin achter een nieuw gebouwde woning op een perceel gelegen te Lier, Elzenlaan, kadastraal bekend sectie F, nr. 117/b4.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertig juni 2011, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,

bijgestaan door

Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Tiny Temmerman **Roger Stevens**